

Materialele unui viitor durabil

de Rachel Harris-Huffman *

Traducere AG

și comentează accentul pus de cultura contemporană de consum asupra lucrurilor de unică folosință.

SYRACUSE, New York - În zilele în care se colectează gunoiul din Utica, New York, sculptorul și artistul Marc-Anthony Polizzi se urcă în camioneta sa veche de 15 ani și pleacă să scoțacească. El are reguli cu privire la materialele pe care le culege din grămezile de gunoaie de pe marginea drumului: nimic care poate fi donat, nimic absorbant, nimic pe care un alt gunoier l-ar putea transforma în bani. Rămășițele - rafturi șubrede, mobilă stricată, jaluzele vechi, o singură cizmă de schi - devin elementele de bază ale unor instalații de artă cu culori vii, specifice locului, care servesc drept portrete regionale

Expusă în prezent la Everson Museum of Art, Overextended este cea mai recentă declarație a lui Polizzi despre și în lucruri. Instalația de culoare portocalie strălucitoare (o culoare inspirată de soarele văzut prin fumul incendiilor de pădure din Canada, care a pătruns în nordul statului New York vara trecută) este compusă din trei segmente. O formă geometrică largă pictată pe perete îmbină un fulger și un balon de gândire. Aceasta apare lângă o sculptură kitsch de câine în mărime naturală, se înfășoară în jurul a doi pereți și explodează pe peretele din spate al galeriei într-o cacofonie vizuală de materialitate de clasă

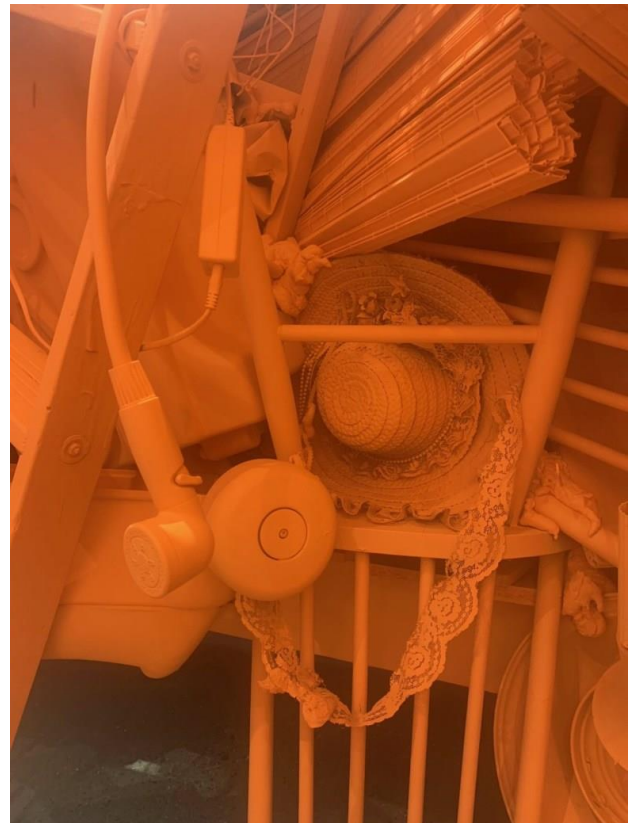
mijlocie aruncată la gunoi, echilibrată într-o grămadă cu aspect precar deasupra a doi pereți de doi pe patru care se extind puțin peste lățimea spațiului galeriei.

Întregul ansamblu pare să fie susținut de un cric de mașină, dar cricul este doar de fațadă. Prezența acestui singur punct de legătură cu podeaua produce iluzia anxioasă că instalația s-ar putea prăbuși în orice moment, îngropând privitorii în accesorii ieftine, produse în masă. Este o metaforă potrivită pentru partea centrală a statului New York, o regiune din Centura de rugină în evoluție, care a fost susținută din punct de vedere economic de transportul de bunuri materiale prin canalul Erie.

În timp ce instalația poate evoca dezastre de mediu precum Marea pată de gunoi a Pacificului, unele dintre obiectele colectate au un farmec nostalgic. Rotițele de ace, o parte dintr-o casă de joacă Playskool și

jucăriile din plastic turnat, plasate în mod proeminent, vorbesc despre copilărie și urmăresc să atragă tinerii spectatori, sperând să inspire discuții și acțiuni pentru un viitor durabil.

* **Rachel Harris-Huffman** este o artistă interdisciplinară și scriitoare stabilită în Albuquerque, New Mexico. Ea deține o diplomă de master în scriere artistică de la Glasgow School of Art și o diplomă de licență în pictură și desen de la Edinboro University of Pennsylvania. Eserile, articolele și criticile sale au fost publicate în reviste și jurnale din SUA și Marea Britanie.

